

Nr 41.

Av fru Nordgren, om undantagande av sill och strömming från allmän omsättningsskatt.

I anslutning till Kungl. Maj:ts förslag till förordning om allmän omsättningsskatt vid urtima riksdagen 1940 yrkade undertecknad i motion II:13, att från omsättningsskatt måtte undantagas bl. a. salt sill. Jag framhöll därvid, att salt sill är ett för de mindre bemedlade mycket betydande födoämne. Detta gäller i ännu högre grad nu, efter ytterligare två år, vilka präglats av allt större knapphet på livsmedel och betydligt stegrade levnadskostnader. Visserligen ha statsmakterna genom prisregleringar och subventioner å viktigare livsmedel sökt hålla priserna å dessa nere, men av förhållandena föranledda prisstegringar ha dock icke kunnat förhindras. Rabatteringarna av matfett och mjölk innebära givetvis en betydande lättnad i försörjningsbördan för de grupper, som komma i åtnjutande av dessa rabatter. Men alla dessa åtgärder till trots äro försörjningssvårigheterna stora för de ekonomiskt sämst ställda, och dessa svårigheter ökas undan för undan. Allt flera livsmedel ransoneras och i en del fall bli ransonerna knappare. De varor som äro fria betinga höga priser, vilka göra dem oöverkomliga för det stora flertalet.

Sålunda ha priserna å färsk fisk, ävensom å färsk sill och strömming, varit ganska höga. Sedan handeln med färsk sill numera är föremål för statlig reglering och åsatts normalpris, betingar färsk småsill ett pris av 75 å 85 öre pr kg. Den större sillen ställes nämligen icke till färskmarknadens förfogande utan omhändertages av livsmedelkommissionen och saltas för kommande behov.

Salt sill och strömming ha hittills icke åsatts några normalpriser. Särskilt priserna å salt sill ha under det senaste året undergått en betydande stegring, detta som en följd av att importmöjligheterna starkt begränsats och att Sverige för sin försörjning med salt sill väsentligen blivit beroende av inhemsk vara. För den norska slosillen, som under sommaren och hösten till stor del tillgodosåg vårt behov av saltsill, var minutpriset ännu kr. 1.25 pr kg, vartill kommo vissa frakttillägg. För det lilla parti islandssill, som nyligen släpptes i marknaden — och slutsåldes på några timmar, så stor var efterfrågan — var detaljhandelspriset kr. 1.60 pr kg. Den inhemska fetsillen åter betingar avsevärt högre pris, detta som en följd av de höga sillpriser, som rådde före den statliga regleringen av handeln med sill. Stor svensk saltsill betingar sålunda ett pris av 2.50 å 3 kronor pr kg. Den statliga regleringen av sillhandeln har visserligen stoppat upp prisstegringen och kan väntas medföra en redu-

cering av priserna på den svenska saltsillen, men alltfört torde man nödgas räkna med ett pris å stor svensk saltad sill av cirka 2.25, och å salt småsill av cirka 1.25 pr kg.

Då vi frampå våren säkerligen ha att räkna med minskad tillgång på kött, komma de mindre bemedlade hushållen att bli ännu mera hänvisade till sill i sin kost. Det är därför av vikt att priserna å sill och strömming, såväl färsk som saltad vara, hållas sådana, att dessa hushåll kunna tillgodose sina behov härav. En utväg att i någon mån förbilliga dessa livsmedel är att taga bort omsättningsskatten å desamma. Så har skett i fråga om ägg, vilken vara dock icke på långt när har samma betydelse för de mindre bemedlades hushåll.

Härtill kommer att omsättningsskattens utgående på färsk sill och strömming företer stor ojämnhet, i det att de, som köpa dessa varor å torgen eller i fiskhandeln, få erlægga skatt för dem, medan de som bo i närheten av fiskehamnar och köpa sin sill och strömming direkt från fiskebåtarna, slippa erlægga skatt. Sistnämnda inköpssätt lär förekomma i stor utsträckning.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att bland de varor, som under 2 § 1 mom. b) i kungl. förordningen 13 december 1940 om allmän omsättningsskatt äro undantagna från omsättningsskatt, måtte införas *salt sill* och *salt strömming* samt *färsk sill* och *färsk strömming*.

Stockholm den 15 januari 1942.

Olivia Nordgren.
